

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1995/21

Karar Sayısı : 1995/36

Karar Günü : 15.8.1995

R.G. Tarih-Sayı :18.08.1996-22731

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Ankara Onbirinci Asliye Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : 4.1.1961 günlü, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 24.6.1994 günlü, 4008 sayılı Yasa'nın 21. maddesiyle değişik 360. maddesinin ikinci fıkrasının Anayasa'nın 10. maddesine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

Sanığın iş yerinde ödeme kaydedici cihaz kullanmadığı ve 3100 sayılı Yasa'nın, 24.6.1994 günlü, 4008 sayılı Yasa'nın 38. maddesiyle değişik mükerrer 8. maddesinin birinci fıkrası yoluyla 213 sayılı Vergi Usul Yasası'nın 360. maddesine aykırı davrandığı savıyla ve bu maddeye göre cezalandırılması için açılan kamu davasında, maddenin ikinci fıkrasını Anayasa'ya aykırı gören Mahkeme, iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur.

III- YASA METİNLERİ

A- İptali İstenilen Yasa Kuralı

4.1.1961 günlü, 213 sayılı Vergi Usul Yasası'nın 24.6.1994 günlü, 4008 sayılı Yasa'nın 21. maddesiyle değişik 360. maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

"Kaçakçılığa teşebbüs suçu nedeniyle hükmolunan hapis cezasının paraya çevrilmesi halinde, para cezası tutarının hesabında; hapis cezasının her bir günü için sanayi sektöründe çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yarısı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez."

B- Dayanılan Anayasa Kuralı

İptal gerekçesinde dayanılan Anayasa kuralı şudur:

"MADDE 10- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

C- İlgili Anayasa Kuralı

Olayla doğrudan ilgili Anayasa maddesi de şudur:

"MADDE 38- Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçlu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

Suç ve ceza zamanaşımı ile ceza mahkûmiyetinin sonuçları konusunda da yukarıdaki fıkra uygulanır.

Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur.

Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz.

Hiç kimse kendisini veya kanunda gösterilen yakınlarını suçlayan bir beyanda bulunmaya veya bu yolda delil göstermeye zorlanamaz.

Ceza sorumluluğu şahsidir.

Genel müsadere cezası verilemez.

İdare, kişi hürriyetinin kısıtlanması sonucunu doğuran bir müeyyide uygulayamaz. Silahlı kuvvetlerin iç düzeni bakımından bu hükme kanunla istisnalar getirilebilir.

Vatandaş, suç sebebiyle yabancı bir ülkeye geri verilemez."

IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca Yekta Güngör ÖZDEN, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, İhsan PEKEL, Selçuk TÜZÜN, Ahmet N. SEZER, Haşim KILIÇ, Yalçın ACARGÜN, Mustafa BUMİN, Sacit ADALI, Ali HÜNER ve Lütfi F. TUNCEL'in katılmalarıyla 30.5.1995 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında; "Dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine" oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

İşin esasına ilişkin rapor, başvuru kararı ve ekleri, iptali istenilen yasa kuralı ile dayanan Anayasa kuralı, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Vergi Suç ve Cezaları Hakkında Genel Açıklama

Kamu yönetimleri, yükümlü oldukları hizmetlerin hızlı, verimli ve doyurucu biçimde gerçekleştirilmesinden sorumludurlar. Bu sorumluluğun belirtilen ilkeler doğrultusunda yerine getirilebilmesi için de, kamu hizmetlerinin zorunlu kıldığı parasal kaynakların kamuya aktarılmış olması gerekmektedir. Kaynak ve hizmet ilişkisini sağlıklı ve dengeli olarak kurmuş olan yönetimlerin başarıları açıktır. Söz konusu ilişkideki kaynak unsurunun ağırlıklı bölümünü ise vergi gelirleri oluşturmaktadır.

Vergi gelirlerinin zamanında ve eksiksiz toplanabilmesi amacıyla özel düzenlemeleri içeren Vergi Usul Yasası'nda, yükümlülerin belirlenen yer, zaman ve biçimde ödevlerini yapmamaları durumunda iki tür yaptırım öngörülmüştür. Birincisi vergi idarelerinin uyguladıkları para ve işyeri kapatma cezaları gibi idarî nitelikteki cezalar, ikincisi ise,

yükümlünün Vergi Usul Yasası'nın kimi maddelerinde öngörülen eylemlerinden dolayı ceza hukuku kapsamında kalan yaptırımlardır.

Yasaların etkinliğini sağlamak için, vergi suç ve cezaları getirilmiştir.

Vergi Usul Yasası'nın 344. - 347. maddelerinde kaçakçılık, 347.- 350. maddelerinde ağır kusur ve kusur, 351. - 356. maddelerinde usulsüzlük suçları ve bu suçlara uygulanacak para cezası kesme ya da işyeri kapatma gibi idarî nitelikli cezalar düzenlenmiştir. 358. - 363. maddelerinde ise ceza mahkemelerinde yargılanacak ve bu nedenle kişiler yönünden yasal bir güvence oluşturacak suçlarla cezalarına yer verilmiştir. Nitekim, Yasa'da bu eylemlerle bunlar için uygulanacak yaptırımlar "Ceza Mahkemelerince yargılanacak suçlar ve cezalar" başlığı altında toplanmıştır.

B- İtiraz Konusu Kuralın Anlam ve Kapsamı

Cezaların İnfazı Hakkında 647 sayılı Yasa'nın değişik 4. maddesiyle, kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezaların her gününün en çok on bin lira hesabıyla para cezasına çevrilebilmesi olanağı getirilmiştir.

Vergi Usul Yasası'nın itiraz konusu 360. maddesinin ikinci fıkrasında ise, vergi kaçakçılığına teşebbüsten dolayı hapis cezasına hükmolunması ve bu cezanın paraya çevrilmesine karar verilmesi durumunda, her bir günlük hapis cezası için, sanayi sektöründe çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının yarısının esas alınacağı öngörülmüştür.

647 sayılı Yasa'nın değişik 4. maddesi genel nitelikli olup suçlunun ve suçun işlenmesindeki özellikleri gözönünde bulundurulmaktadır. Oysa Vergi Usul Yasası'nın 360. maddesinin ikinci fıkrası, vergi kaçakçılığına teşebbüs gibi çok özel bir durumu düzenlemekte ve de bu yöndeki kaybın önlenmesi için daha caydırıcı ve etkin önlemler getirmektedir.

Ayrıca 360. maddenin ikinci fıkrasıyla getirilen ve her yıl belirlenen asgarî ücret ölçüsü, ekonomik alanda yaşanan yıllık para değerindeki kaybın para cezalarına yansımaya da olanak sağlamakta ve suç ve ceza arasında bulunması gereken duyarlı dengeyi kurmaktadır.

Hapis cezasından çevrilen para cezasının ödenmemesi durumunda, bu para cezasının yeniden özgürlüğü bağlayıcı cezaya dönüştürülmesi biçimi, bu aşamada mahkemece uygulanacak kural niteliğinde bulunmadığından itiraz kapsamında görülmeyerek ayrıca irdelenmemiştir.

C- İptali İstenen Yasa Kuralının Anayasa'ya Aykırılığı Sorunu

1- Anayasa'nın 10. Maddesi Yönünden İnceleme

Anayasa'nın, 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesiyle aynı hukuksal durumda olan kişilerin aynı kurallara bağlı tutulacağı, değişik hukuksal durumda olanların ise değişik kurallara bağlı tutulmasının bir aykırılık oluşturmayacağı öngörülmüş, yasa önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı olacağı anlamına gelmez. Yasaların uygulanmasında dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayrılığı gözetilmesi ve bu nedenlerle eşitsizliğe yol açılması Anayasa katında geçerli görülemez. Bu mutlak yasak, birbirinin aynı durumda olanlara ayrı kuralların uygulanmasını ve ayrıcalıklı kişi ve

toplumların yaratılmasını engellemektedir. Kimi yurttaşların haklı bir nedene dayanarak değişik kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaz. Durum ve konumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve değişik uygulamaları gerekli kılabilir. Özelliklere, ayrılıklara dayandığı için haklı olan nedenler, ayrı düzenlemeyi aykırı değil, geçerli kılar. Aynı durumda olanlar için ayrı düzenleme aykırılık oluşturur. Anayasa'nın amaçladığı eşitlik, eylemli değil, hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik çiğnenmiş olmaz. Başka bir anlatımla, kişisel nitelikleri ve durumları özdeş olanlar arasında, yasalara konulan kurallarla değişik uygulamalar yapılamaz. Durumlardaki değişikliğin doğurduğu zorunluluklarla, kamu yararı ya da başka haklı nedenlere dayanılarak yasalarla farklı uygulamalar getirilmesi durumunda Anayasa'nın eşitlik ilkesinin çiğnendiği sonucu çıkarılamaz.

Kısa süreli özgürlüğü bağlayıcı cezaların para cezasına çevrilmesi, çağdaş ceza hukukunun getirdiği insancıl bir anlayıştır. Bu kuralın uygulanma koşul, sınır ve kapsamı, 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesi ile Türk Ceza Yasası'nın değişik 119. maddesinde belirlenmiştir.

Gerek Türk Ceza Yasası'nda gerekse ceza kurallarını içeren öbür yasalarda özgürlüğü bağlayıcı cezanın para cezasına çevrilebilme olanağını ortadan kaldıran ve daha güç koşullara bağlayan ayrık kurallara da yer verildiği görülmektedir.

Zaman içinde toplumsal gereksinimleri karşılamak kişi ve toplum yararının zorunlu kıldığı düzenlemeleri yapmak, toplumdaki değişikliklere koşut olarak bu suretle alınan önlemleri güçlendiren, geliştiren, etkilerini daha çok artıran ya da tam tersine bunları hafifleten ya da büsbütün ortadan kaldıran işlemlerde bulunmak yetkisi, yasakoyucu için kaçınılmaz bir görevdir.

Kaçakçılığa teşebbüs nedeniyle öngörülen hapis cezasının paraya çevrilmesi durumunda uygulanacak 213 sayılı Vergi Usul Yasası'nın 360. maddesinin ikinci fıkrası ile kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar yerine uygulanabilecek ceza ve önlemleri belirleyen Cezaların İnfazı Hakkında 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesinde, suçların nitelik ve kapsamı ile cezalandırmadaki amaç gözetilerek farklı kurallara konulmuştur.

Bu nedenle, yasakoyucunun, para cezasının ağırlaştırılmış biçimiyle kişide yaratacağı korkutuculuk ve caydırıcılıktan toplum adına yararlanmayı düşünerek, özgürlüğü bağlayıcı cezanın, para cezasına çevrilmesinde ayrı kural kabûl etmesinin eşitlik ilkesine aykırı bir yönü yoktur.

2- Anayasa'nın 38. Maddesi Yönünden İnceleme

Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında 2949 sayılı Yasa'nın 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi, yasaların Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verebilir. Bu nedenle, konu ile yakın ilişkisi gözetilerek Anayasa'nın 38. maddesi yönünden de ayrıca incelenmiştir.

Anayasa'nın 38. maddesinde suç ve cezaların yasallığıyla ceza sorumluluğunun kişiselliği ilkesi benimsenmiştir. Suç ve cezalara ilişkin bu ilkeler toplum ve bireyler yönünden güvencedir.

Anayasa'nın başlıca birkaç ceza ilkesini belirtmekle yetinerek, bunların dışında kalan ceza konuları ve özellikle belli bir zamanda ne gibi eylemlerin suç sayılıp o suçlara ne miktar ve ne çeşit ceza verileceğini, hangi ceza ve güvenlik önlemlerinin ne yolda uygulanacağını saptama yetkisini bıraktığı yasakoyucu, bu konuda başta Anayasa'nın buyurucu ve yasaklayıcı kuralları ile koyduğu güvenceler olmak üzere, ceza hukukunun ilkeleri" toplum yaşantısının zorunlulukları ve yasalarının gereklerine bağlı kalarak takdirini kullanabilecektir.

Yasakoyucunun ceza alanında yasama yetkisini kullanırken Anayasa'nın temel ilkelerine ve ceza hukukunun ana kurallarına bağlı kalmak koşuluyla, toplumda belli eylemlerin suç sayılıp sayılmaması, suç sayılırsa hangi tür ve ölçüdeki ceza yaptırımıyla karşılanmaları gerektiği, hangi durum ve davranışların ağırlaştırıcı ya da hafifletici öge olarak kabul edileceği konularında takdir yetkisi vardır.

İptali istenen Yasa kuralı uyarınca, kaçakçılığa teşebbüs nedeniyle hükmolunan hapis cezasının paraya çevrilmesi durumunda, para cezasının tutarının hesabında hapis cezasının her bir günü için sanayi sektöründe 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık tutarının yarısı esas alınacağından, kişiye suç işlediği zaman o suç için öngörülen ceza, suç gününden önce belirlenmiştir. Bu düzenlemenin cezaların yasallığı ilkesine ve Anayasa'nın 38. maddesine aykırı bir yönü görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle itirazın reddi gerekir.

Yekta Güngör ÖZDEN, Ahmet N. SEZER, Yalçın ACARGÜN ve Ali HÜNER bu görüşe katılmamışlardır.

VI- SONUÇ

4.1.1961 günlü, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun, 24.6.1994 günlü, 4008 sayılı Yasa'nın 21. maddesiyle değiştirilen 360. maddesinin ikinci fıkrasının "... ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez." sözcükleri dışında kalan itiraz konusu bölümün, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Yekta Güngör ÖZDEN, Ahmet N. SEZER, Yalçın ACARGÜN ile Ali HÜNER'in karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

15.8.1995 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Yılmaz ALİEFENDİOĞLU	İhsan PEKEL
Üye	Üye	Üye
Selçuk TÜZÜN	Ahmet N. SEZER	Samia AKBULUT

Üye
Yalçın ACARGÜN

Üye
Sacit ADALI

Üye
Ali HÜNER

Üye
Lütfi F. TUNCEL

Üye
Nurettin TURAN

KARŞIOY GEREKÇESİ

Esas Sayısı : 1995/21

Karar Sayısı : 1995/36

Vergi Usul Yasası'nın 360. maddesinin, itiraz yolu izlenerek iptali istenen, ikinci fıkrasında "...yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık tutarının ..." yarısının para cezasının hesabında esas alınacağı öngörülmüştür. 647 sayılı Yasa'ya ve Türk Ceza Yasası'na göre özel nitelikli bir kural durumundaki fıkranın yukarıya ayraç içerisine alınan bölümü, Asgarî Ücret Tespit Komisyonu'nca belirlenecek tutara yollama yapmaktadır. 1475 sayılı İş Yasası'nın 33. maddesi uyarınca yürürlüğe konulan asgarî ücret, yasama organının öngördüğü yöntemle saptansa da doğrudan yasama organının belirlediği bir ölçü değildir. Anayasa'nın "Suç ve cezalara ilişkin esaslar" başlıklı 38. maddesinin üçüncü fıkrasında, ceza ve ceza yerine geçecek güvenlik önlemlerinin ancak yasayla konulacağı açıklığı, hiçbir tartışmaya olanak bırakmayacak biçimde yer almıştır.

İncelenen fıkra, para cezasının tutarının hesabına ilişkin bir kural olduğundan, daha açık bir anlatımla, para cezasından söz ettiğinden, sorun doğrudan bir cezanın belirlenmesidir. Böyle bir yaptırım ancak yasayla konulabilir. Bir yasanın, herhangi bir yöntemi getirmesi, önermesi, bir başka yöntemle yollama yapması cezanın-yaptırımın doğrudan yasa ile getirilmesi zorunluluğuna uyulduğunu göstermez. Anayasa'nın yasayla düzenlenmesini öngördüğü konuların, yasa adı altında gerçekleştirilmesi bir biçim değil, öz sorunudur. Yasa, konuyu kendisi düzenleyip çözmeli, kendisi öngörüp belirlemelidir. Yasa'da o konudan sözedilmesi yeterli değildir. İtiraz konusu kural, yasama organı yerine Asgarî Ücret Tespit Komisyonu'nu geçirmiştir. Bu Komisyonun değişken kararları, her yıl artması gerekli görülen ceza tutarı için bir yöntem olarak benimsenecekse, yasakoyucu bu düzeni-yöntemi kendisi yapmalıydı. Cezayı bir başka kurula, onun istencine bırakmak, Anayasa'nın 38. maddesine aykırı olduğu gibi

Esas Sayısı : 1995/21
Karar Sayısı : 1995/36

yasama yetkisinin devredilemeyeceğini bildiren 7. maddesine de aykırıdır. Yasakoyucu, yasakoyma, yasa ile ceza belirleme yetkisini başka bir organın (yürütme gücünün egemenliğinde) eline bırakamaz.

Yasama yetkisi, özenle, duyarlıkla ve hiçbir ödün verilmeden kullanılacak özgün bir yetkidir. Başka bir güce ya da organa geçici de olsa, az da olsa asla devredilemez, devir niteliğinde bırakılamaz. Kimi KHK'lerde olduğu gibi itiraz konusu kuralda da yasama yetkisinin devri sayılacak bir nitelik vardır.

Anayasa'nın bağlayıcılığını, öncelik ve üstünlüğünü, Anayasa'ya uygunluk denetimi yoluyla sağlayarak hukuk devletini gerçekleştirmekle yükümlü Anayasa Mahkemesi, yasama organını Anayasa sınırları içinde tutmak görevini yasama yetkisi konusunda özel bir özenle yerine getirmelidir. Bu anlayışımıza uymayan karara katılmıyoruz. 15.8.1995

Başkan	Üye	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Yalçın ACARGÜN	Ali HÜNER

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1995/21

Karar Sayısı : 1995/36

Türk Ceza Yasası'nın 1. maddesinde "Kanunun sarıh olarak suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ile de kimse cezalandırılmaz" denilerek suçta ve cezada yasallık ilkeleri açıkça belirtilmiştir.

Suçta ve cezada yasallık ilkesi, çağdaş hukukta, ceza hukukuna özgü bir kural olmaktan çıkarak kamu hukukunun bir ilkesi durumuna gelmiştir. Gerçekten bu ilke artık hukuk devletinin başta gelen öğelerinden birini oluşturmaktadır.

Anayasa'nın 38. maddesinde, suçta ve cezada yasallık ilkesine ve bu ilkeyi tamamlayan ceza yasalarının geçmişe etkili olamayacakları kuralına yer verilmiştir. Maddenin ilk üç fıkrasında "Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

Suç ve ceza zamanaşımı ile ceza mahkûmiyetinin sonuçları konusunda da yukarıdaki fıkra uygulanır.

Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur" denilmektedir.

Vergi Usul Yasası'nın 360. maddesinin itiraz konusu ikinci fıkrasında "Kaçakçılığa teşebbüs suçu nedeniyle hükmolunan hapis cezasının paraya çevrilmesi halinde, para cezasının tutarının hesabında; hapis cezasının her bir günü için sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yarısı esas alınacağı" öngörülmüştür. Buna göre, Asgari Ücret Tesbit Komisyonu'nca yapılacak belirlemeye yapılan yollama nedeniyle para cezasının tutarı asgari ücrete göre hesaplanmakta; hapis cezasının her bir günü için ödenecek para cezası yasa tarafından saptanmamaktadır. Böylece, düzenleme cezanın yasallığı ilkesine aykırılık oluşturmaktadır.

Öte yandan, Anayasa'nın 2. maddesinde, "Türkiye Cumhuriyetinin Başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, bir Devlet" olduğu vurgulanmış; "Başlangıç" bölümünde ise, güçler ayrılığı ilkesine yer verilmiştir. Bu ilke gereği, yasama, yürütme ve yargı yetkilerini kullanacak organlar Anayasa'nın 7., 8. ve 9. maddelerinde gösterilmiştir. Bu bağlamda, Anayasa'nın 7. maddesinde, "Yasama yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez" denilmiştir. Bu kural gereğince, Anayasa'da yasayla düzenlenmesi öngörülen konularda yürütme organının sübjektif hakları etkileyen bir kural koyma yetkisi bulunmamaktadır. Böyle bir yetkinin yasayla verilmiş olması da sonuca etkili değildir. Yasakoyucuya ait olan ceza saptama yetkisi itiraz konusu kuralla Asgari Ücret Tespit Komisyonu'na geçmektedir. Bu yönüyle de kural Anayasa'ya aykırıdır.

Bu nedenlerle, itiraz konusu kural, Anayasa'nın 38. maddesinde öngörülen cezanın yasallığı ilkesine aykırı olduğu gibi yasama yetkisi devredilemeyeceği bildirilen 7. maddesine de aykırıdır. İptali gerekir. Çoğunluk düşüncesine katılmıyorum.

Üye

Ahmet N. SEZER